

ГЛАВА 17.

1 И имаше единъ човекъ отъ горж-тѣ 2 Ефремъ, име-то му Михей. И рече на майкѣ си: Тысяца-та и сто сребърника които ти ся зѣхъ, за които и ты клѣ, още говори и въ уши-тѣ ми, ето, сребро-то е у мене: азъ го зѣхъ. А майка му рече: «Благословенъ да си, сыне мой, 3 отъ Господа. И въриж тысяща-тѣ и сто сребърника на майкѣ си, и рече майка му: Посвященіе посвятихъ сребро-то Го-споду отъ рабъ-тѣ си, за сына ми, ^аза да направи истуканъ и кумиръ лѣянъ: и 4 сега ще го въриж на тебе. А той въриж сребро-то на майкѣ си: и майка му ^{въ}дѣлѣсть сребърника, и даде ги на златара, който направи отъ тѣхъ истуканъ и кумиръ лѣянъ: и тѣ бѣхъ въ домъ-тѣ 5 на Михея. И той човекъ Михей имаше домъ божій, и направи ^аефодъ и ^авера-фимъ: и посвѧти единаго отъ сынове-тѣ си, 6 и стана му священникъ. ^{въ}Въ онѣзи дни измаше царь въ Израиль: ^жвсякой пра-вѣще що му ся виждаше угодно.

7 И имаше единъ момъкъ ^аотъ Виелеемъ Иудинъ, отъ родъ-тѣ Иудинъ, който бѣше 8 Левитинъ, и той бѣше пришелецъ тамъ. И отиде човекъ-тѣ отъ градъ-тѣ Виелеемъ Иудинъ да пришелствува дѣто намѣри; и дойде въ горж-тѣ Ефремъ до домъ- 9 тѣ Михеевъ, и слѣдоваше пажъ-тѣ си. И рече му Михей: Отъ дѣ идешъ? А той му рече: Азъ съмъ Левитинъ отъ Виелеемъ Иудинъ, и отхождамъ да пришелствувамъ 10 дѣто намѣрѣхъ. И рече му Михей: Сѣди съ мене, и ^абди ми ^аотецъ и священ-никъ, и азъ ще ти давамъ десетъ сребърника на годинъ-тѣ, и една прѣмѣнъ 11 дрехи, и храпъ-тѣ ти. И Левитинъ-тѣ влѣзе при него. И благодаренъ бѣше Левитинъ-тѣ да сѣди съ човекъ: и тойзи момъкъ му бѣше като единъ отъ сыно- 12 вѣ-тѣ му. И ^апосвѧти Михей Левитина: и той момъкъ му ^астана священникъ, и о- 13 стана въ домъ-тѣ Михеевъ. Тогазъ рече Михей: Сега знаѣшъ че Господъ ще ми стори добро, защото имамъ Левитина за священникъ.

ГЛАВА 18.

1 ^аВъ онѣзи дни измаше царь въ Израиль: и въ онѣзи дни ^{въ}Даново-то племе- търѣшѣ за себе си наследие за да ся на-

^а Быт. 14; 19. Ру. 3; 10.
^б Вижд. Иск. 20; 4, 23. Лев. 19; 4.
^{въ} Иса. 46; 6.
^{гъ} Гл. 8; 27.
^{дъ} Быт. 31; 19, 30. Осін. 3; 4.
^е Гл. 18; 1; 19; 1; 21; 25.
^ж Втор. 33; 5.
^ж Втор. 12; 8.
^ж Вижд. Иск. 19; 15. Гл. 19;

¹ Ру. 1; 1, 2. Мих. 5; 2.
Маг. 2; 1, 5, 6.
и Гл. 18; 19.
и Быт. 45; 8. Иов. 29; 16.
и Ст. 5.
и Гл. 18; 30.
—
а Гл. 17; 6. 21; 25.
б Иск. Нав. 19; 47.
в Гл. 13; 25.

сели; защото до тогазъ не бѣше имъ ся паднжало наследие между Израилевъ-тѣ 2 племена. И пратихъ Данови-тѣ сынове отъ родъ-тѣ си пять мажка, отъ прѣдѣлы-тѣ си, силни мажки, ^аотъ Сараїхъ и отъ Есеаоль, ^{въ}за да съгледателствуватъ място-то, и да го изслѣдватъ: и рекохъ имъ: Идѣте изслѣдвате място-то. И дойдохъ въ горж-тѣ Ефремъ, ^{въ}до Михеевъ- 3 тѣ домъ, и прѣнощувахъ тамъ. Защото, като приближихъ до Михеевъ-тѣ домъ, познахъ гласъ-тѣ на младъ-тѣ Левитинъ; и свѣрнижахъ тамъ, и му рекохъ: Кой тя доведе тукъ? и що правишъ ты 4 на това място? и защо си тукъ? А той имъ рече: Така и така ми направи Михей, и ^ауцѣни мя, та му съмъ священ-никъ. И рекохъ му: Молимъ, ^{въ}попитай ^аБога, да познаемъ ще бѫде ли благополученъ пажъ-тѣ ни въ който отхождами. 6 А священникъ-тѣ имъ рече: ^{въ}Идѣте съ миромъ: угоденъ е прѣдѣль Господа пажъ-тѣ ви, въ който отхождате.

7 Тогазъ търгнѣхъ пять-тѣ мажка, та дойдохъ въ ^аЛаисъ, и видѣхъ людѣ-тѣ които живѣехъ въ него ^ббезгрыжно, по обычай-тѣ на Сидонцы-тѣ, спокойни, и живѣюще безъ страхъ: и измаше въ то-ва място нѣкой да ги утѣснява въ нѣщо или да има власть, и тѣ бѣхъ далечь отъ Сидонцы-тѣ, и измахъ съобщеніе съ нико-гого. И върижихъ ся при братя-тата си ^{въ}Сараїхъ и Есеаоль: и рекохъ имъ братя- 9 та имъ: Какво ще кажете вы? А тѣ рекохъ: ^жСтанѣте, и да възлѣземъ противъ тѣхъ; защото видѣхъ място-то, и ето, твърдѣ е добро: и ^авы сѣдите ли? да ся не обѣйтите да идете, да вѣзвете за да 10 наследите място-то. Като отидете ще най-дете людие които живѣйтъ ^ббезгрыжно, и на широко място; защото Богъ го даде въ рабъ-тѣ ви: ^{въ}място въ което нѣма скудостъ отъ нищо каквото има на землѣ-тѣ.

11 И търгнѣхъ отъ тамъ, отъ Дановъ-тѣ родъ, отъ Сараїхъ и отъ Есеаоль шестстотинъ мажки прѣпасани съ воински о-режкия. И възлѣзохъ, та расположихъ станъ у ^аКираѣаримъ, въ Йудѣ; за това нарекохъ нова място ^{въ}*Махане-данъ, до-ри до тойзи денъ: ^а лежи задъ Кираѣаримъ. И отъ тамъ прѣминихъ въ горж-тѣ Ефремъ, та дойдохъ ^{въ}до Михеевъ-тѣ 13 домъ. Тогазъ упеть-тѣ мажки, които бѣхъ ходили да съгледателствуватъ място-

^а Числ. 13; 17. Иск. Нав. 2; 1.
^б Гл. 17; 1.
^{въ} Гл. 17; 10.
^ж 3 Цар. 22; 5. Иса. 30; 1.
^ж Осін. 4; 12.
^ж Вижд. Гл. 17; 5. Ст. 14.
^ж 3 Цар. 22; 6.
^ж Иск. Нав. 19; 47.
^ж Ст. 27, 28.
^ж Ст. 2.

^ж Числ. 13; 30. Иск. Нав. 2; 23, 24.
^ж 3 Цар. 22; 3.
^ж Ст. 7, 27.
^ж Втор. 8; 9.
^ж Иск. Нав. 15; 60.
^ж Дановъ станъ.
^ж Гл. 13; 25.
^ж Ст. 2.
^ж 1 Цар. 14; 28.